

Kız ve Küçük Tapir

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Küçük Tapir

Ebru Mina TOMURCUK

Maya yağmur ormanı memelilerini her şeyden çok severdi. Onlar hakkında okur, resimlerini çizer ve küçük bez çantasına notlar yazardı. Masaya koşarken siyah saçları iki kısa tombul topuz halinde zıplardı. Bugün yeni bir hayvanı inceleyecekti. Kitabını açtı ve aralıklı dişleriyle gülümsedi.

Sayfada büyük bir köpek gibi yuvarlak ve sağlam küçük bir tapir vardı. Sırtı boyunca solan açık krem lekeleri ve çizgileri olan koyu kahverengi bir postu vardı. Resimde kısa, esnek hortumu kıpırdıyordu. Maya tek parmağıyla küçük yuvarlak kulaklarını okşadı. Bileğindeki minik yeşil yaprak şeklindeki doğum lekesi heyecanla parlıyor gibiydi.

Maya tapirlerin yağmur ormanında, nehirlerin ve sık yeşil ağaçların yakınında yaşadığını okudu. İçmek için suya, yemek için yapraklara ihtiyaçları vardı. Saklanmak ve dinlenmek için gölgeli yerlere ihtiyaçları vardı. “Sağlıklı bir orman onlara her şeyi verir,” diye fısıldadı. Kırmızı spor ayakkabılarını ve yaprak desenli sarı tişörtünü giydi. Bugün onların yuvasının maketini yapacaktı.

Maya büyük masayı temizledi ve malzemelerini çıkardı. Nehir için mavi-yeşil kâğıt, uzun ağaçlar için kahverengi kil kullandı. Orman zeminine yumuşak yosun ekledi. “Her hayvanın bir yuvaya ihtiyacı vardır,” dedi. Nehrin akıntılarına gülümseyen bir yüz çizdi ve ona saç gibi yumuşak köpüklü kenarlar verdi. Nehir onu karşılıyor gibiydi.

Sonra Maya ağaçları şekillendirdi. Onlara sevimli kabuk yüzleri olan kalın gövdeler ve geniş yeşil taçlar verdi. Dallardan parlak yaprak gözler bakıyordu. Kollarına minik sarmaşıklar ve kâğıt orkideler astı. “Biz yiyecek ve barınak verimiz,” der gibiydiler. Maya yosunlu sakallarını okşadı ve minik meyveler ekledi.

Maya küçük tapiri makete yerleřtirdi. Nehrin yanında duruyordu, krem lekeleri ve çizgileri sırtı boyunca soluyordu. Kısa, esnek hortumu suyu kokladı. “Merhaba, küçük tapir,” dedi Maya. “Burası senin yuvan.” Küçük hayvan figürleri ekledi: bir maymun, bir tukan, bir kurbağa ve bir kelebek. Hepsi nehrin yakınında toplandı.

Maketteki nehir mavi-yeşil suyla pırıldıyordu. Maya akıntılardan sevimli bir yüz yaptı, parıldayan açık mavi gözlerle. Suyun yüzeyine yaprak ve küçük çiçek çelenkleri bıraktı. “Su herkes için,” der gibi şarkı söylüyordu nehir. Tapir hortumunu daldırıp su içti. Maymun bir ağaç dalından sallanıp neşeyle cıvıladı.

Maya maketine baktı ve gerçek yağmur ormanını düşündü. Ağaçlar yiyecek olarak meyve ve yaprak veriyordu. Dalları güvenli uyku yerleri sunuyordu. Nehir içmek için tatlı su ve yuvarlanmak için serin çamur veriyordu. “Sağlıklı bir orman birçok türü destekler,” dedi. Bu cümleyi doğa notlarına küçük bir yıldızla yazdı.

Ama Maya bir şeyin eksik olduğunu fark etti. Hayvanların saklanmak ve oynamak için daha fazla alana ihtiyacı vardı. Geniş taçlı ve sarkan sarmaşıklı daha çok ağaç ekledi. Nehri genişletti ve yumuşak kıyılar ekledi. “Şimdi herkese yer var,” dedi. Küçük tapir ağaçlarla su arasında mutlu mutlu seğirtti.

Maya nehir kıyısına bir kurbağa ailesi ekledi. Bir ağaç çatalına uykulu bir tembel hayvan yerleřtirdi. Bir dala parlak bir papağan tñnedi. Her hayvan makette yiyecek, su ve barınak buldu. “Orman büyük, hareketli bir yuva gibi,” dedi Maya. Yuvarlak yanakları gururla parlıyordu. Tapiri nazikçe nehrin kenarına taşıdı.

Sonra Maya bir sorun gördü. Kâğıt nehir sarkmaya başladı ve bir ağaç yana yattı. “Olamaz!” diye soludu. Tapirin yuvasının dağılmasını istemiyordu. Gerçek ormanların nasıl güçlü kaldığını düşündü. Ağaçlar toprağı tutar ve nehir usulca akar. Maya bant ve nazik eller getirdi. Nehir kıyısını onardı ve ağacı dikine dayadı.

Çalışırken Maya her parçanın diğerlerine yardım ettiğini hatırladı. Ağaçların nehirden suya ihtiyacı vardır. Nehrin kıyılarını güçlü tutmak için ağaç köklerine ihtiyacı vardır. Hayvanların ikisine de ihtiyacı vardır. “Hepimiz tek büyük, sağlıklı bir yuvayı paylaşıyoruz,” dedi. Bir yapraktan yapılmış “Sağlıklı Orman” yazan minik bir tabela ekledi. Tapir nazik başını sallıyor gibiydi.

Maya geri çekilip maketine baktı. Nehir köpüklü kenarlarıyla gülümsüyordu. Ağaçlar dallarını kucaklayan kollar gibi açıyordu. Küçük tapir hayvanların arasında güvende ve mutlu duruyordu. “Yağmur ormanının yeşil ve güçlü kalmasına ihtiyacın var,” dedi Maya tapire. “Ve yağmur ormanının ona bakmamıza ihtiyacı var.”

Maya ailesini maketi görmeye çağırdı. “Burası tropikal bir nehir habitatı,” dedi. “Nehir su verir. Ağaçlar yiyecek ve barınak verir. Tüm hayvanlar birlikte yaşar.” Ailesi alkışladı. Küçük kardeşi tapiri işaret etti. “Gülümsüyor!” dedi. Maya güldü. Maket, tek bir sağlıklı ormanın birçok türü nasıl desteklediğini gösteriyordu.

O gece Maya defterine küçük tapirin resmini çizdi. Şöyle yazdı: “Sağlıklı bir orman birçok türe yiyecek, su ve barınak verir. Küçük tapirin yağmur ormanının yeşil ve güçlü kalmasına ihtiyacı vardır.” Nehrin gülümseyen yüzünü ve ağaçların sevimli yüzlerini çizdi. İçi sıcacık ve mutlu oldu.

Maya maketini her gün görebileceđi bir rafa koydu. Kız, tapir ve tüm hayvanlar tek büyük, sağlıklı bir yuvayı paylaşıyordu. Küçük ellerin bile büyük ormanlara yardım edebileceđini biliyordu. “Bir gün gerçek bir yağmur ormanını ziyaret edeceđim,” diye fısıldadı. Ve maketindeki küçük tapir göz kırıyor gibiydi, bir sonraki maceraya hazırdı.